

Övergreppet gjorde **Therese** till företagare och

Jag blev drogad på krogen

- nu vill jag hjälpa andra

Hon är bara 22 år och redan en kvinnlig förebild inom företagsvärlden. Therese Albrechtson driver tre företag och är delägare i ett. Det var när hon blev drogad på krogen för fyra år sedan som hon tog steget och satsade på eget. - Man ska inte vänta med att göra det man tror på!

AV JOHANNA STARKENBERG-FRÖJD
FOTO: SOFIA SABEL

Hon säger att hon har ett jäklar anamma. Och när hon väl bestämt sig finns det ingen återvändo. Därför tvingas jag till slut ge upp kampen om att få betala för kaffet. Therese spannar de klarblå ögonen i mig och säger bestämt:

- Nej, nu betalar jag.

Therese Albrechtson driver tre företag i tre helt olika branscher, och är delägare i ett. Ingen av dem som jobbar för henne är under 35 år.

- Jag har viljan och idéerna. Men inte erfarenheten. Därför anställer jag människor som har det, säger hon.

Vi träffas inte på kontoret i det gamla sekelskifteshuset på Hamngatan i centrala Göteborg. I stället äter vi en sen frukost på ett fik, bara ett stenkast från hennes lägenhet vid Heden. Therese berättar om den senaste tidens utmärkelser. Inte mindre än tolv stycken har hon fått. Att vara Årets ovanligaste företagare, eller Årets nyföretagare tar hon med en klackspark. Men när hon rankas som nummer 13 av 75 bland Sveriges företagsledare av Svenskt Näringsliv sträcker hon på sig lite extra.

- Den utmärkelsen är jag glad för. Jag blir också stolt när jag var en av de 30 som nominerades till Årets unga företagare av EU, berättar hon.

Therese är född och uppväxt i Partille utanför Göteborg. Hon gick ut gymnasiet med toppbetyg och alla förväntade sig att hon skulle fortsätta på Handels där hon kommit in. Men en sommarkurs för entreprenörer ändrade allt.

- På den kursen kände jag tydligt att det är nu jag måste våga ta steget.

Föll ihop i baren

Familjen och vännerna reagerade med bestörtning. Inte skulle väl hon kasta bort sina fina betyg... Hon

Ju mer olyckskorparna kraxade, desto mer trodde Therese på sin idé om att sälja självförsvars-spray till kvinnor.

kom ju inte från en företagarfamilj... Tänk om hon skulle misslyckas... Alla upplyste henne om riskerna, ingen såg fördelarna.

– Jag ställde motfrågan: Tänk om jag lyckas då? Men visst var jag ledsen och förbannad. Och lite naiv. Men jag kunde ju ha blivit knäckt av allt motstånd. I stället kände jag att jag ville visa dem. Ju mer negativa andra var, desto säkrare blev jag.

Sagt och gjort. Idén hon ville satsa på hade sitt ursprung i en verklig händelse som utspelade sig en kväll när hon var ute med sina kompisar. Therese som nyss fått körkort skulle vara chaufför senare på natten och satt därför vid baren och sippade på det enda glaslet vin hon skulle dricka den kvällen. När hon reste sig för att gå till dansgolvet föll hon ihop på golvet. Ingen förstod varför. Vännerna tog hand om henne och såg till att hon kom hem.

När hon slog upp tidningen nästa dag läste hon att fem flickor blivit drogade på samma krog och sedan våldtagna på väg hem.

Det kunde ha varit jag. Det var en liga som härjade och bartendern hade visst samarbetat med någon taxichaufför, berättar Therese.

Händelsen fick henne att

vilja sälja en självförsvarsspray som både förblindar förövaren en stund och färgar huden i upp till en vecka.

– Sprayen hade ju inte hjälpt mig i den situationen. Men det finns många andra tillfällen när både unga tjejer och äldre kvinnor känner sig otrygga och kan bli hjälpta av att veta att de har en spray i väskan.

Lånade av släkten

Men hon var för ung för att få starta-egget-bidrag och för oerfaren för att få banklån. Därför lånade hon ihop några hundratusen kronor av släkt och föräldrars vänner för att köpa loss ensamrätten till sprayen.

– Det var väldigt mycket pengar för en 19-åring. Men andra lånar ju till hus och studier så varför inte försöka starta ett bolag med pengarna, resonerar hon.

Efter sex månader hade hon omsatt sin första miljon och pengarna var återbetalade.

Sedan har företagandet bara fortsatt. I stället för att ge sig själv hög lön har hon investerat överskottet i nya bolag. Ett säljer smycken och väskor. Att det blev just så bygger också på egna erfarenheter. Händelsen utspelade sig på en inköpsresa i Kina. Tillsammans med en av säljarna passade hon på att besöka Hongkong. Där såldes bland annat Chanelkopior i varje gathörn. Therese passade på att fylla sin väska och köpte inte mindre än tjugo par skor och lika många väskor.

Vad hon inte visste var att det var olagligt att ta in kopiorna i Europa. I tullen i Paris stoppades hon.

– Jag höll på att kissa på mig. Tulltjänstemännen läste lusen av mig och hotade med att det kunde bli upp till sex månaders fängelse.

Det var ett av de få tillfällen då Therese drog nytta av sitt blonda hår och sina blåa ögon.

– Jag upprepade bara "What?" och låtsades inte förstå vad de pratade om.

Väskorna blev kvar i tullen och Therese fick åka hem. Detta blev startskottet för bolaget som designar smycken och säljer väskor.

– De ska vara prisvänliga och är inspirerade av Chanel, säger Therese.

Lär sig av andra

Det bolag där hon är delägare säljer interaktiva whiteboards som kan kopplas till datorn. Det du skriver på tavlan överförs till dataskärmen. Det innebär till exempel att alla som deltar i en föreläsning får föreläsarens anteckningar lagrade direkt i sin egen dator.

– Jag visste inget om IT, men det finns inget att vara rädd för. Det man inte kan går att lära sig. Och det finns ju andra som är duktiga som jag kan anlita, konstaterar hon.

Numera är hon också flitig som föreläsare och inspiratör och då pratar hon gärna om de tre v:na: våga, värda och vinn.

– Om man tror på något ska man inte vara rädd för att sticka ut. Det handlar mycket om vilken inställning man har om man lyckas med det man vill, menar hon.

Men det handlar också om att våga leva i nuet. För livet är skört, man vet aldrig när det kan ta slut. Det fick hon själv erfara för ett år sedan.

En kväll när hon var på väg nerför källartrappan med tvätten snavade hon på ett trappsteg och föll handlost utför trappan. Det visade sig att hon fått en mängd små blödningar i hjärnan. Ända till i våras var hon sjukskrivnen. Hon har inte fått anstränga sig eftersom

det hade kunnat utlösa en större blödning.

– Det är inte bolagen som är det viktigaste i livet. Jag har alltid velat trivas för stunden och ha roligt. Den känslan blev ännu starkare efter olyckan, säger hon.

Med en omsättning på några miljoner kronor i ett av bolagen kan man tro att hon skaffat sig lyxvanor. Men hon hatar att bli framställd som en blonderad ung glamourgirl som vältrar sig i pengar, prylar och överflöd.

– Att ha fokus på det man är bra på skapar självförtroende. Och jag brinner för det jag gör. Det är därför jag får bra resultat. Även om jag från början inte ens visste vad en offert var...

En del av målmedvetenheten kommer från tiden som elit-handbollsspelare i Sävchof, en klubb där pappa är klubbdirektör. Men karriären tog ett abrupt slut när korsbandet slets av för fjärde gången. Det skedde ungefär samtidigt som hon bestämde sig för att satsa på sitt företag.

– Kanske var det meningen att jag skulle fokusera på mina företag i stället.

Stöttar drömmen

Men handbollen finns kvar i hennes liv. Senast var hon publik när pojkvännen Mikael Apelgren, från Hammarby HK, spelade SM-final mot just Sävchof. Och där spelar brosan.

– Jag höll på Sävchof såklart, säger hon och skrattar.

I sommar flyttar Mikael Apelgren från Stockholm för att bli proffs i Barcelona. Det innebär många resor till Spanien i stället för till Stockholm de närmsta tre åren.

– Jag måste stötta hans dröm, den här möjligheten får han inte missa. Han måste också satsa på det han tycker är roligt. Om jag skulle ge upp mina företag för att flytta till Barcelona skulle jag bli bitter. Det ordnar sig så länge man tycker om varandra, säger Therese. ■